

arget, er det ikke saa meget i Anledning af disse Sager. Men af de Sager, der have været fremme, siden det sidste Angreb blev ført mod Justitsministeren, er der en, der staar for mig som den frygteligste, en Sag, der har været fremme ved første Behandling, og om hvilken jeg ikke ved, i hvilket Omfang den har været drøftet i Finansudvalget, nemlig Landbrugs-lotteriet. Med Hensyn til denne Sag mener jeg, at denne Debat ikke maa gaa til Ende, uden at enten den højtærede Justitsminister har rensset sig for de Beskyldninger, der her er fremkomne mod ham, eller ogsaa Konseilspræsidenten har givet os en Erklæring. De Herrer kunne sige meget om Landbrugslotteriet, og der har været talt om mange Ting, der have været en Skam for dansk Administration, men jeg tror, at de, der kende og ville følge Landbrugslotteriets — jeg vil ikke sige hemmelige Historie, men dets — aabenlyse Historie, ville vide, at selv om Justitsministeren ikke havde nogen som helst privat Interesse i denne Sag, er den i sig selv tilstrækkelig til at medføre en Svækkelse for en Minister, ja, jeg tør sige tilstrækkelig til at fælde en Minister. Jeg har tænkt mig at gøre et Par enkelte Bemærkninger herom, idet jeg i Løbet af et Aars Tid har haft Opmærksomheden henvendt paa denne Sag. Jeg havde ikke ventet, at det var nødvendigt at fremkomme med disse Bemærkninger, idet jeg havde tænkt mig, at der var fremkommet et Dementi fra den højtærede Minister.

Der eksisterer en Forening for „den ædle Hesteavl“, der driver Væddeløb ved Eremitagen. Denne Forening havde ønsket sig en ny Bane, og til den Ende nedsattes der af Foreningen et Udvalg, bl. a. til at undersøge et Projekt fra forhenværende Ritmester Clauson-Kaas om en ny Væddeløbsbane. Jeg nævner det, fordi de Herrer skulle se, hvem det er, Koncessionen er given til. Hr. Clauson-Kaas repræsenterede Christiansholms Jorder og endvidere Aktieselskabet Ordrup Krat. Det sidste er financieret af Grundejersbanken. Det var Jorder, han vilde benytte til en i øvrigt legitim Jordspekulation. Den Bane, som han tilbød Foreningen „Den ædle Hesteavl“, til hvilken Koncessionen senere er given, bestaar for største Delen af et Stykke af Christiansholms Jorder, af et lille Hjørne af Ordrup Krat, nogle Parceller, der tidligere tilhørte Justitsministeren og Dr. Møllerup, og endelig 10 $\frac{1}{2}$ Td. Land Statsskov, som det ærede Finansudvalg har givet Tilladelse

til at bruge. Det nedsatte Udvalg for-kastede denne Plan.

Der blev saa efter en stormende Generalforsamling, og efter at der var foregaaet en Paladsrevolution, dannet et nyt Udvalg, og dette antog Clauson-Kaas' Bane. Jeg gennemgaa disse Ting for at sige, at denne Væddeløbsbane er født i Intriger og som Led i en privat Mands Jordspekulation. Og den støttes ved et kongeligt Regale! Hr. Clauson-Kaas havde Forbindelse med Grundejersbanken, hvilket jeg fremhæver, da det har offentlig Interesse, fordi Staten netop i disse Dage staar som Garant for Grundejersbankens Under-skud, og ud fra hele denne Sag vil man bedre kunne bedømme Bankkrisen, end man hidtil har kunnet. Clauson-Kaas stod i Forbindelse med Grundejersbankens Direktør Oluf Hansen, som var bleven Medlem af den forhenværende Adelsklub og var kommen ind i visse Klinker af velbeslaaede og for Resten ogsaa mindre velbeslaaede Aristokrater og Aristokraters Følge. Da Grundejersbanken havde financieret Ordrup Krat, vare de ikke meget ivrige efter ogsaa at anvende Penge til at gøre Clauson-Kaas' raa Jorder til Væddeløbsbane. Man faar da den glimrende Idé, som virkelig er genial, at oprette et Væddeløbslotteri. Det sker til Hjælp for Grundejersbankens og Clauson-Kaas' Forsøg paa at omdanne de omtalte Jorder til en brugelig Væddeløbsbane.

Jeg skal her ikke komme ind paa et Punkt, som for mig staar mystisk. Der er ikke alene sket dette, at Staten giver 10 $\frac{1}{2}$ Td. Land, og at der gives Koncession paa et Landbrugslotteri, men der er ogsaa sket det, jeg ikke forstaar, nemlig, at den ene af de to Dæmninger, der begrænser Oversvømmelses Bassin Nr. 2, er nedreven med Krigsbestyrelsens Tilladelse. Dette Forhold, antager jeg, kan fuldt ud forklares, men jeg vil sætte Pris paa, at enten den højtærede Forsvarsminister eller Justitsministeren siger, hvorfor denne Begunstigelse er bleven givet. Der er blevet sagt, at til Gengæld har Hr. Clauson-Kaas lagt en Demarkationsservitut paa Mosen. Men jeg kan ikke tro, at man fik meget for en Byggeservitut paa Mosen, der hører til Christiansholm, thi denne Mose kan ikke bebygges uden store Udgifter. Krigsbestyrelsen burde kunne indse, at en mulig Bebyggelse kun vil være en tom Trusel.

I hvert Fald dannedes der til Slutning et Væddeløbskonsortium, bestaaende af Clauson-Kaas med visse Garanter, hvoraf